

Po katoliškem svetu

Smrt obupanca. Bil je to Ludovik Espinar, o katerem poroča krščanski list iz Burgosa v Španiji naslednje: Espinar je bil potomec ugledne rodbine v Andaluziji (španski pokrajini). Že kot mladenič se je udal pijančevanju. Radi svoje razuzdanosti je izgubil službo. Ko je ljudska fronta v Španiji zmagala, je bil zopet postavljen v službo, zopet je prevzel ravnateljstvo kaznilnice v Almeiri. Ko so se začeli španski nacionalisti vojskovati zoper komunistično strahovlado, je Espinar kar zdivjal. Vsak večer je pijan primahedral v kaznilnico, potegnil revolver ter ustrelil po tri do štiri jetnike in talce. Najljubše žrtve so mu bili duhovniki in druge ugledne osebe, pa tudi kmetov in delavcev njegove krogla ni prezirala. Naposled mu je bolezen izbila revolver iz rok. Espinar je zbolel na raku. Trpel je strašne bolečine, divjal kot blaznež, pene so mu obkrožale usta, iz katerih je prihajalo tulenje, s katerim je hotel prekriti glas vesti. V krčih se je zvijal in kričal: »Nisem jaz kriv, jaz nisem moril, drugi so me nahujskali.« Smrt se je bližala z naglimi koraki. Zadnje dni je nesrečnež klical duhovnika: »Spovedati se hočem, katolik sem, pripljite mi duhovnika!« Žena, ki je ob njem v življenju toliko pretrpela, mu žalostno odvrne: »Odkod naj dobimo duhovnika, saj si vse tukajšnje duhovnike ustrelil.« Po strašnem smrtnem boju je Espinar izročil svojo dušo božjemu Sodniku. Pet ljudi je šlo za njegovim pogrebom: štirje so nesli njegovo krsto in žena ga je

spremljala na zadnji poti; pokopali so ga v neblagoslovljeno zemljo.

Praznike je začel odpravljati narodni socializem v Nemčiji. Na vrsti so predvsem katoliški prazniki, ki so narodno-socialističnim mogotcem trn v peti, prav tako kot boljševiškim kolovodjem v Rusiji. Za ruskega delavca ni ne nedelje ne praznika, vsi dnevi so delovni dnevi. Človek pa je mašina, katera dela vsak dan ter ne vpraša, kakšen je dan. Vseh krščanskih praznikov v Nemčiji do sedaj še niso odpravili. Začeli pa so že z odpravljanjem. Narodno-socialistične oblasti so namreč v raznih krajih Nemčije izdale odredbe, da morajo na praznik sv. Treh kraljev, na praznik sv. Petra in Pavla ter na praznik brezmadežnega spočetja Device Marije vsi šolski otroci v šolo, vsi uradniki v urad in vsi delavci na delo, kot navadne delovne dni!

Komunisti rovarijo tudi v Poljski. Komunistem razpreja svoje mreže po vseh državah. Ni je menda države na svetu, ki ne bi bila izpostavljena komunistični propagandi, ki se vrši vsaj podtalno. Tudi poljska država se ima boriti zoper komunistično rovarjenje. Sodišče v Varšavi je nedavno imelo opravka s 43 komunističnimi rovarji. Med njimi so na prvem mestu marksistični voditelji delavcev, ki zapeljujejo delavske množice v revolucionarno gibanje, in kajpada tudi judje. Z judi imajo vse države slabe skušnje in ni čuda, da povsod narašča protijudovski pokret.

Novice

Osebnosti

Pomenljiv jubilej zlatomašnika. Letos na Svečnico je poteklo 40 let, ko je prišel v Jarenino ter pričel svoje plodono delo g. kanonik Josip Čížek. Kot kaplan pri Sv. Magdaleni pri Mariboru je bil v začetku leta 1898 premeščen v Jarenino kot župnik in upravitelj dekanije. 40 let je torej poteklo, odkar je v Jarenini, in vendar se nam zdi, kakor da je prišel šele pred nekaj leti! Koliko dela, koliko težkih žrtev je prestal v teh letih! Hranilnica in pobožnica, ki je bila do zadnje krize ena najmočnejših v tukajšnjih krajih, je njegovo delo. Izobraževalno, danes prosvetno društvo je njegovo delo. Če bi hoteli naštevati vse zasluge, ki jih ima ne samo za verski, temveč tudi za gospodarski, socialni in kulturni podvig tukajšnje župnije in sploh vse dekanije, bi morali napisati debelo knjigo. Ob pričetku svetovne vojne je bil radi svojega odločno slovenskega prepričanja aretiran ter odgnan v zapore v Gradec, kjer je trpel nekaj mesecev najhujše muke, ki si jih je izmišljala avstrijska soldateska. Vrnil se je domov skoraj ubit duševno in telesno in bali smo se zanj. Toda njegova močna narava in pa zavest, da je trpel za svoj ideal, za svoj narod, ga je tolažila, da je okreval. Pred poldrugim letom je obhajal zlato mašo, zdaj pa je obhajal 40 letnico svojega trudopolnega dela v jareninski dekaniji. In če pogleda nazaj na svoje delo in na svoje

uspehe, lahko z zadovoljstvom reče: »Gospod, storil sem svojo dolžnost; storil sem celo več, kakor sem bil dolžan storiti.« Kljub svojim 74 letom je še mladeniško čil in krepak (rojen je bil leta 1864 v Pilštanju kot sin nadučitelja). Vsak, kdor ga pozna, ga mora nehote vzljubiti radi njegove ljudomilosti, gestoljubnosti in dobrosrčnosti. Njegov prijazen nasmeh pa je prišel skoraj že v pregovor. Ob tem redkem jubileju mu vsi njegovi številni prijatelji in znanci kakor vsi tisti, ki mu moramo biti za mnogo, mnogo dobrot hvaležni, iskreno čestitamo ter mu želimo, da bi še vsaj 20 let pasel duše v svoji dekaniji z istim uspehom in zadovoljstvom, kakor doslej. Vemo, da bo sicer hud, ker smo

ga »djali« v časopis, kajti on v svoji skromnosti hvalo odločno odklanja, toda naša dolžnost je, da povemo širši javnosti, da je mož-kremenit značaj, ki ga vsak do ljubi in spoštuje. Gotovo se nam bo ob tej priliki pridružil ves naš narod v Slovenskih goricah ter molil zanj iz hvaležnosti, ker je predvsem njegova zasluga, da naši severni kraji niso padli v nemške roke.

Nesreče

Huda poškodba viničarja. Mihael Merhold, 35 letni viničar od Sv. Jakoba v Slovenskih goricah, se je sankal po hribu navzdol. Zadel je s tako silo ob drevo, da je obležal ves krvav, nezavesten in s tremi zlomljenimi rebri. Hudo poškodovanega so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Dva ponesrečenca se zatekla v ptujsko bolnišnico. 42 letnemu posestniku Antonu Mlaker je padel hlood na desno nogo in mu jo je zlomil. — V Bukovcu je padla pod lesom naloženi voz 38 letna manjša posestnica Jera Pršec in je dobila življenjsko nevarne notranje poškodbe. Imenovana ponesrečenca sta se zatekla po zdravniško pomoč v ptujsko bolnišnico.

Žrtev poledice. Mihael Leskovar, 34 letni raznašalec peciva iz Apač, je padel na poledeneli cesti, si zlomil desno nogo in so ga spravili v ptujsko bolnišnico.

Prometna nesreča na železniškem prelazu. Ne mine skoraj teden, da bi se ne zgodila na železniških prelazih nesreča. Franc Kokol, 42 letni naglušni posestnik iz Gasteraja, se je peljal s konjsko vprego proti Radencem in je zavil proti železniškemu prelazu. Ravno tamkaj je prelaz tudi podnevi bolj slabo viden. Kokol je peljal pa zvečer, ni videl luči bližajočega vlaka in radi v ojni dobljene naglušnosti ni slišal ropota in piska lokomotive. Prelaz tudi ni opremljen z zatvornicami in je zaokrenil voznik mirno voz preko tračnic, ko se je že pojavila lokomotiva, zgrabila voz ter konja in ju zdrobila. Kokola je poglaj siloviti sunek z voza daleč proč na stran, kjer je obležal nekaj časa nezavesten. Ako bi ga ne bilo sunilo z voza, bi bil ob življenje s konjem vred.

Radi neprevidnosti obstrejen. V neki meščanski družini v Ptujju je pregledoval dijak samokres. Ravnal je z orožjem tako neprevidno, da se je sprožilo in je zadela krogla zraven stoječega brata, katerega so oddali v ptujsko bolnišnico.

Viničarija zgorela. V Šesterzah pri Majšpergu je vpepelil ogenj radi slabega dimnika viničarijo posestnice Ane Sagadin. S poslopjem vred je uničenega precej vina.

Tako izgleda

ASPIRIN

ASPIRIN
0,5

BAYER

SPREDAJ ZADAJ